

Dansk udgave

Retsforskrifter

60. årgang

20. maj 2017

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

AFGØRELSE

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2017/864 af 17. maj 2017 om et europæisk år for kulturarv (2018)** 1

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

INTERNATIONALE AFTALER

- ★ **Meddelelse om ikrafttrædelsen af partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Cookøernes regering** 10
- ★ **Rådets afgørelse (EU) 2017/865 af 11. maj 2017 om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager** 11
- ★ **Rådets afgørelse (EU) 2017/866 af 11. maj 2017 om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, for så vidt angår asyl og nonrefoulement** 13

FORORDNINGER

- ★ **Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/867 af 7. februar 2017 om kategorier af aftaler, der skal beskyttes i forbindelse med en delvis overførsel af ejendom i henhold til artikel 76 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU ⁽¹⁾** 15

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/868 af 19. maj 2017 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	20

AFGØRELSE

★ Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2017/869 af 16. maj 2017 om udnævnelse af et medlem af Revisionsretten	22

Berigtigelser

★ Berigtigelse til Kommissionens forordning (EU) 2017/693 af 7. april 2017 om ændring af bilag II, III og V til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 for så vidt angår maksimalgrænseværdierne for bitertanol, chlormequat og tebufenpyrad i eller på visse produkter (EUT L 101 af 13.4.2017)	23

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

AFGØRELSER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2017/864**af 17. maj 2017****om et europæisk år for kulturarv (2018)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 167,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽¹⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De idealer, principper og værdier, der er rodfastet i Europas kulturarv, udgør en fælles kilde til erindring, forståelse, identitet, dialog, samhørighed og kreativitet for Europa. Kulturarv spiller en rolle i Den Europæiske Union, og i præamblen til traktaten om Den Europæiske Union (TEU) anføres, at signatarerne har ladet sig inspirere af Europas kulturelle, religiøse og humanistiske arv.
- (2) I artikel 3, stk. 3, i TEU anføres, at Unionen respekterer sin rige kulturelle og sproglige mangfoldighed og sikrer, at Europas kulturarv beskyttes og udvikles.
- (3) Artikel 167 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) giver Unionen opgaven at bidrage til, at medlemsstaternes kulturer kan udfolde sig, idet den respekterer den nationale og regionale mangfoldighed og samtidig fremhæver den fælles kulturarv. Unionen skal ved sin indsats fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og om nødvendigt støtte og udbygge medlemsstaternes indsats, bl.a. på områderne for forbedring af kendskabet til og formidlingen af de europæiske folkeslags kultur og historie og for bevarelse og beskyttelse af den kulturarv, der er af europæisk betydning.
- (4) Som Kommissionen fremhævede i sin meddelelse af 22. juli 2014 med titlen »På vej mod en integreret tilgang til kulturarv i Europa«, skal kulturarven betragtes som en fælles ressource og et fælles gode, der forvaltes for kommende generationer. Det er derfor et fælles ansvar for alle interessenter at beskytte kulturarven.
- (5) Kulturarven er af stor værdi for det europæiske samfund ud fra et kulturelt, miljømæssigt, socialt og økonomisk synspunkt. Dermed er en bæredygtig forvaltning heraf et strategisk valg for det 21. århundrede, som Rådet understregede i sine konklusioner af 21. maj 2014 ⁽³⁾. Kulturarvens bidrag til værdiskabelse, færdigheder og beskæftigelse samt livskvalitet er undervurderet.

⁽¹⁾ EUT C 88 af 21.3.2017, s. 7.⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 27.4.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 11.5.2017.⁽³⁾ Rådets konklusioner af 21. maj 2014 om kulturarv som en strategisk ressource i et bæredygtigt Europa (EUT C 183 af 14.6.2014, s. 36).

- (6) Kulturarven er afgørende for den europæiske kulturdagsordenen ⁽¹⁾ og bidrager til dens mål, der er fremme af den kulturelle mangfoldighed og den interkulturelle dialog, fremme af kulturen som katalysator for kreativitet og fremme af kulturen som et afgørende element i Unionens eksterne forbindelser. Den er også en af de fire prioriteter for det europæiske samarbejde om kultur i perioden 2015-2018, jf. den aktuelle arbejdsplan på kulturområdet, som Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, vedtog den 25. november 2014 ⁽²⁾.
- (7) Rådet anførte i sine konklusioner af 21. maj 2014, at kulturarven består af et bredt spektrum af nedarvede ressourcer i alle former og aspekter, både håndgribelige, uhåndgribelige og digitale (digitale fra starten eller digitaliseret senere), herunder monumenter, lokaliteter, landskaber, kvalifikationer, praksis, viden og udtryk for menneskelig kreativitet samt samlinger, der bevares og forvaltes af offentlige og private organer som museer, biblioteker og arkiver. Kulturarven omfatter også filmarven.
- (8) Kulturarven er blevet til igennem århundreder gennem interaktionen mellem kulturelle udtryksformer fra de forskellige civilisationer, der har befolket Europa. Et europæisk år for kulturarv vil bidrage til at tilskynde til og fremme forståelse for vigtigheden af at beskytte og fremme de kulturelle udtryksformers mangfoldighed. En måde at opnå en sådan forståelse på er gennem uddannelsesprogrammer og programmer til styrkelse af den offentlige bevidsthed i overensstemmelse med forpligtelserne fastsat i UNESCO's konvention fra 2005 om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed, som Unionen og dens medlemsstater er part i.
- (9) I overensstemmelse med artikel 30 i De Forenede Nationers konvention om rettigheder for personer med handicap, som Unionen og de fleste medlemsstater er part i, anerkender konventionens parter retten for personer med handicap til at tage del i kulturlivet på lige fod med andre, og de skal træffe alle passende foranstaltninger til at sikre, at personer med handicap blandt andet har adgang til steder med kulturelle forestillinger eller tilbud, såsom teatre, museer, biografer, biblioteker og turisttjenester, og så vidt muligt har adgang til mindesmærker og steder af national kulturel betydning.
- (10) Den europæiske tilgængelighedspris »Access City Award« har demonstreret, at det både er muligt og god praksis at gøre byernes kulturarv tilgængelig på måder, der respekterer dens natur og værdier, for personer med handicap, ældre og personer med nedsat mobilitet eller andre former for midlertidige funktionsnedsættelser.
- (11) Kulturarv spiller en vigtig rolle for sammenhængskraften i en tid med voksende kulturel mangfoldighed i de europæiske samfund. Seværdigheder, der er blevet tildelt det europæiske kulturarvsmærke, har en stærk europæisk dimension, eftersom de er blevet udvalgt på grund af deres rolle i europæisk historie. Sammen med de europæiske kulturhovedstæder forstærker disse seværdigheder fornemmelsen af at tilhøre et fælles europæisk rum. Derfor bør der tilstræbes komplementaritet med det europæiske år for kulturarv. Nye deltagerorienterede og interkulturelle tilgange til kulturarvspolitikker og uddannelsesinitiativer, som tillægger alle former for kulturarv lige værdighed, har potentialet til at øge tilliden, den gensidige anerkendelse og den sociale samhørighed, hvilket det internationale samarbejde inden for rammerne af Europarådet også har vist.
- (12) Kulturarvens betydning anerkendes også i FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling (»2030-dagsordenen«), som anerkender globalt medborgerskab, kulturel mangfoldighed og interkulturel dialog som overordnede principper for bæredygtig udvikling. 2030-dagsordenen anerkender, at alle kulturer og civilisationer kan bidrage til og er afgørende katalysatorer for bæredygtig udvikling. Kultur er udtrykkeligt nævnt i flere af målene for bæredygtig udvikling i 2030-dagsordenen, navnlig mål 11 (byer-kulturarv) samt mål 4 (uddannelse) og i forbindelse med turisme mål 8 (bæredygtig vækst) og mål 12 (forbrugsmønstre).
- (13) Den stigende internationale anerkendelse af behovet for at gøre mennesker og menneskelige værdier til det centrale element i et udvidet og tværfagligt kulturarvsbegreb understreger nødvendigheden af at fremme bredere adgang til kulturarv, herunder i lyset af dens positive indvirkning på livskvaliteten. En sådan bredere adgang kan opnås ved at nå ud til forskellige publikumsgrupper og ved at gøre steder, bygninger, produkter og tjenesteydelser mere tilgængelige, idet der tages hensyn til særlige behov og følgerne af demografiske ændringer.

⁽¹⁾ Rådets resolution af 16. november 2007 om en europæisk kulturdagsorden (EUT C 287 af 29.11.2007, s. 1).

⁽²⁾ Konklusioner vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om arbejdsplanen på kulturområdet (2015-2018) (EUT C 463 af 23.12.2014, s. 4).

- (14) Politikker for vedligeholdelse, restaurering, bevarelse, genbrug, adgang til og fremme af kulturarv og relaterede tilbud er primært de nationale, regionale eller lokale myndigheders ansvar. Ikke desto mindre har kulturarv en klar europæisk dimension, der ud over i kulturpolitikken behandles gennem andre EU-politikker, såsom uddannelse, landbrug og udvikling af landdistrikterne, regional udvikling, social samhørighed, maritime anliggender, miljø, turisme, den digitale dagsorden, forskning og innovation samt kommunikation.
- (15) Året 2018 har en symbolsk og historisk betydning for Europa og dets kulturarv, eftersom det markerer en række betydningsfulde begivenheder, såsom 100-året for Første Verdenskrigs afslutning og for flere medlemsstaters uafhængighed såvel som 400-året for Trediveårskrigen begyndelse. Det europæiske år for kulturarv kan derfor give mulighed for bedre at forstå nutiden gennem en rigere og fælles forståelse af fortiden.
- (16) Det kræver en forvaltning, der er effektiv og deltagerorienteret (dvs. på flere niveauer og med forskellige interessenter), og øget tværsektorielt samarbejde at sikre, øge og forvalte kulturarven med henblik på fuldt ud at udnytte dens potentiale for de europæiske samfund økonomier, som anført af Rådets i sine konklusioner af 25. november 2014 ⁽¹⁾. En sådan forvaltning og et sådant samarbejde berører alle interessenter, herunder offentlige myndigheder, kulturarvssektoren, private aktører og civilsamfundsorganisationer, såsom NGO'er og organisationer i den frivillige sektor.
- (17) Endvidere opfordrede Rådet i sine konklusioner af 25. november 2014 Kommissionen til at overveje at forelægge et forslag om et europæisk år for kulturarv.
- (18) Europa-Parlamentet anbefalede i sin beslutning af 8. september 2015 at udpege et europæisk år for kulturarv, helst allerede 2018.
- (19) Regionsudvalget glædede sig i sin udtalelse af 16. april 2015 ⁽²⁾ over Rådets opfordring til overvejelse af et europæisk år for kulturarv og fremhævede dets bidrag til at nå de fælles mål i paneuropæisk sammenhæng.
- (20) At udpege et europæisk år for kulturarv er en effektiv metode til at øge den offentlige bevidsthed, formidle oplysning om god praksis, fremme politisk debat, forskning og innovation og forbedre indsamlingen og analysen af kvalitativ dokumentation og kvantitative data, herunder statistikker, om kulturarvens sociale og økonomiske virkninger. Ved at skabe et miljø, hvor man fremmer disse mål samtidigt på EU-plan, nationalt, regionalt og lokalt plan, kan der opnås større synergieffekt og en bedre ressourcenyttelse. Kommissionen bør i denne forbindelse levere rettidige oplysninger til og arbejde tæt sammen med Europa-Parlamentet, Rådet og medlemsstaterne, Regionsudvalget og de organer og foreninger, der er aktive på kulturarvsområdet på EU-plan. For at sikre en europæisk dimension i de aktiviteter, der udvikles til det europæiske år for kulturarv, tilskyndes medlemsstaterne desuden til at samarbejde med hinanden.
- (21) Kulturarven er også et indsatsområde i flere programmer på området for eksterne forbindelser, hovedsagelig, men ikke udelukkende, i Mellemøsten. Fremme af kulturarvens værdi er også en reaktion på den bevidste ødelæggelse af kulturskatte i konfliktområder, som det er fremhævet i den fælles meddelelse af 8. juni 2016 fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen med titlen »En EU-strategi for internationale kulturelle forbindelser«. Det er vigtigt at sikre komplementaritet mellem det europæiske år for kulturarv og alle de initiativer på området for eksterne forbindelser, der udvikles inden for de dertil hørende rammer. Tiltag, der skal beskytte og fremme kulturarv som led i relevante instrumenter for eksterne forbindelser, bør bl.a. afspejle den fælles interesse, der er forbundet med udveksling af erfaringer og værdier med tredjelande. Det europæiske år for kulturarv bør fremme gensidig viden om, respekt og forståelse for de respektive kulturer.
- (22) Kandidatlande og potentielle kandidatlande bør knyttes tæt til tiltag i forbindelse med det europæiske år for kulturarv. Lande, der er omfattet af anvendelsesområdet for den europæiske naboskabspolitik, og andre partnerlande bør også søges inddraget, hvor det er relevant. En sådan inddragelse kan ske inden for de relevante rammer for samarbejde og dialog, navnlig i forbindelse med civilsamfundsdialogen mellem Unionen og disse lande.

⁽¹⁾ Rådets konklusioner om deltagerorienteret forvaltning af kulturarven (EUT C 463 af 23.12.2014, s. 1).

⁽²⁾ Regionsudvalgets udtalelse — På vej mod en integreret tilgang til kulturarv i Europa (EUT C 195 af 12.6.2015, s. 22).

- (23) Sikring, bevarelse og udvidelse af Europas kulturarv hører ind under målene for eksisterende EU-programmer. Dermed kan et europæisk år for kulturarv gennemføres ved at anvende disse programmer i overensstemmelse med deres eksisterende bestemmelser og fastsætte prioriteter for finansiering på årsbasis eller flerårig basis. Programmer og politikker på områder som kultur, uddannelse, landbrug og udvikling af landdistrikterne, regional udvikling, social samhørighed, maritime anliggender, miljø, turisme, strategien for det digitale indre marked, forskning og innovation samt kommunikation bidrager direkte og indirekte til beskyttelse, opgradering, innovativ genbrug og fremme af Europas kulturarv og kan støtte det europæiske år for kulturarv i overensstemmelse med de respektive retlige rammer. Der kan overvejes nationale bidrag i tillæg til samfinansiering på EU-plan, herunder gennem fleksible finansieringsmekanismer, såsom offentlig-private partnerskaber eller crowdfunding, for at støtte målene for det europæiske år for kulturarv.
- (24) Unionens finansielle interesser bør beskyttes gennem forholdsmæssigt afpassede foranstaltninger igennem hele udgiftscyklussen, herunder forebyggelse, påvisning og undersøgelse af uregelmæssigheder, inddrivelse af tabte, uberettiget udbetalte eller ukorrekt anvendte midler og, hvor det er relevant, anvendelse af administrative og økonomiske sanktioner.
- (25) Denne afgørelse fastlægger en finansieringsramme for hele varigheden af det europæiske år for kulturarv, som skal udgøre det primære referencebeløb, jf. punkt 17 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾, for Europa-Parlamentet og Rådet under den årlige budgetprocedure.
- (26) Målene for denne afgørelse, nemlig at fremme fællesskabet om og værdsættelsen af Europas kulturarv, øge bevidstheden om vores fælles historie og værdier og styrke følelsen af at være en del af et fælles europæisk rum, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne i betragtning af behovet for tværnational udveksling af oplysninger og formidling af god praksis i hele Unionen, men kan bedre nås på EU-plan; Unionen kan vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne afgørelse ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

HAR VEDTAGET DENNE AFGØRELSE

Artikel 1

Genstand

1. År 2018 udpeges til »det europæiske år for kulturarv« (»det europæiske år«).
2. Formålet med det europæiske år er at fremme fællesskabet om og værdsættelsen af Europas kulturarv som en fælles ressource, øge bevidstheden om fælles historie og værdier og styrke følelsen af at være en del af et fælles europæisk rum.

Artikel 2

Mål

1. De overordnede mål med det europæiske år er at fremme og støtte Unionens, medlemsstaternes og regionale og lokale myndigheders indsats for i samarbejde med kulturarvssektoren og det bredere civilsamfund at beskytte, sikre, genbruge, opgradere, værdsætte og fremme Europas kulturarv. Navnlig skal det europæiske år:
  - a) bidrage til at fremme Europas kulturarvs rolle som et afgørende element i kulturel mangfoldighed og interkulturel dialog. Det skal med fuld respekt for medlemsstaternes kompetencer sætte fokus på de bedste metoder til at sikre, at Europas kulturarv bevares og beskyttes, og til, at et større og mere forskelligartet publikum får glæde af den, hvilket omfatter foranstaltninger til publikumsudvikling og uddannelse i kulturarv, hvorved social inklusion og integration fremmes

⁽¹⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

- b) forbedre Europas kulturarvs bidrag til samfundet og økonomien gennem dens direkte og indirekte økonomiske potentiale, hvilket omfatter muligheden for at understøtte de kulturelle og kreative sektorer, herunder små og mellemstore virksomheder, og inspirere til kreativitet og innovation, fremme bæredygtig udvikling og turisme, øge den sociale samhørighed og skabe langsigtet beskæftigelse
- c) bidrage til at fremme kulturarv som et vigtigt element i forbindelserne mellem Unionen og tredjelande ved at bygge på interessen og behovene i partnerlandene og på Europas ekspertise med hensyn til kulturarv.

2. De specifikke mål for det europæiske år er at:

- a) tilskynde til tilgange til kulturarv, der sætter mennesket i centrum, og er inklusive, fremadrettede, mere integrerede, bæredygtige og tværsektorielle
- b) fremme innovative modeller for deltagerorienteret forvaltning og varetagelse af kulturarv, som inddrager alle interessenter, herunder offentlige myndigheder, kulturarvssektoren, private aktører og civilsamfundsorganisationer
- c) fremme debat, forskning og udveksling af god praksis vedrørende kvaliteten af bevarelse, beskyttelse, innovativt genbrug og opgradering af kulturarv og vedrørende nutidige indgreb i det historiske miljø
- d) fremme løsninger, som gør kulturarven tilgængelig for alle, herunder via digitale midler, ved at fjerne sociale, kulturelle og fysiske hindringer, idet der tages hensyn til særlige behov
- e) fremhæve og øge kulturarvens positive bidrag til samfundet og økonomien gennem forskning og innovation, herunder ved at styrke evidensgrundlaget for et sådant bidrag på EU-plan
- f) tilskynde til synergier mellem kulturarven og miljøpolitikkerne ved at integrere kulturarven i miljø-, arkitektur- og planlægningspolitikker og ved at fremme energieffektivitet
- g) tilskynde til regionale og lokale udviklingsstrategier, som udnytter kulturarvens potentiale, herunder ved at fremme bæredygtig turisme
- h) støtte udviklingen af specialiserede færdigheder og forbedre vidensstyringen og vidensoverførslen på kulturarvsområdet under hensyntagen til følgerne af den digitale overgang
- i) fremme kulturarv som inspirationskilde for kreativitet og innovation i samtiden og fremhæve potentialet for gensidig inspiration og et stærkere samspil mellem kulturarvssektoren og andre kulturelle og kreative sektorer
- j) øge bevidstheden om Europas kulturarvs betydning gennem uddannelse og livslang læring, navnlig ved at fokusere på børn, unge og ældre, lokalsamfund og grupper, der er vanskelige at nå
- k) fremhæve potentialet i samarbejde om spørgsmål vedrørende kulturarv til at udvikle stærkere forbindelser i Unionen og med lande uden for Unionen og tilskynde til interkulturel dialog, genopbygning efter konflikter og konfliktforebyggelse
- l) styrke forskning og innovation i forbindelse med kulturarv, fremme anvendelse og udnyttelse af forskningsresultater hos alle interessenter, navnlig offentlige myndigheder og den private sektor, og gøre det lettere at formidle forskningsresultater til et bredere publikum
- m) tilskynde til synergier mellem Unionen og medlemsstaterne, herunder ved at styrke initiativer til forebyggelse af ulovlig handel med kulturgoder, og
- n) fremhæve væsentlige begivenheder i løbet af 2018, som har en symbolsk betydning for Europas historie og kulturarv.

*Artikel 3***Foranstaltningernes indhold**

1. De foranstaltninger, der skal iværksættes for at nå de i artikel 2 opstillede mål, omfatter følgende aktiviteter på EU-plan og på nationalt, regionalt og lokalt plan, som er forbundet med målene for det europæiske år:
  - a) initiativer og arrangementer med henblik på at fremme debatten og øge bevidstheden om betydningen og værdien af kulturarv og lette inddragelse af borgere og interessenter
  - b) oplysninger, udstillinger, uddannelse og oplysningskampagner for at formidle værdier som mangfoldighed og interkulturel dialog med dokumentation fra Europas rige kulturarv og stimulere den brede befolknings bidrag til beskyttelse og forvaltning af kulturarv og mere generelt til at nå målene for det europæiske år
  - c) udveksling af erfaringer og god praksis i nationale, regionale og lokale forvaltninger og andre organisationer og formidling af oplysninger om kulturarv, herunder via Europeana
  - d) gennemførelse af undersøgelser, forsknings- og innovationsaktiviteter og formidling af resultaterne af dem på europæisk eller nationalt plan, og
  - e) fremme af projekter og netværk med tilknytning til det europæiske år, herunder via medierne og sociale netværk.
2. Kommissionen og medlemsstaterne kan på henholdsvis EU-plan og nationalt plan pege på andre aktiviteter end dem, der er omhandlet i stk. 1, såfremt de bidrager til at nå de i artikel 2 fastsatte mål for det europæiske år.
3. EU-institutioner og -organer såvel som medlemsstaterne kan på henholdsvis EU-plan og nationalt plan henvise til det europæiske år og benytte dets logo i forbindelse med fremme af de aktiviteter, der er omhandlet i stk. 1 og 2.

*Artikel 4***Koordinering på medlemsstatsplan**

Tilrettelæggelsen på nationalt plan af deltagelse i det europæiske år er medlemsstaternes ansvar. Med henblik herpå udnævner medlemsstaterne nationale koordinatore. De nationale koordinatore sikrer koordineringen af relevante aktiviteter på nationalt plan.

*Artikel 5***Koordinering på EU-plan**

1. Kommissionen indkalder regelmæssigt de nationale koordinatore til møder for at koordinere afviklingen af det europæiske år. Disse møder giver også mulighed for at udveksle oplysninger om gennemførelsen af det europæiske år på nationalt plan og EU-plan; repræsentanter for Europa-Parlamentet kan deltage i disse møder som observatører.
2. Koordineringen på EU-plan af det europæiske år skal have en tværgående tilgang for at skabe synergier mellem de forskellige EU-programmer og -initiativer, der finansierer projekter inden for kulturarvsområdet.
3. Kommissionen indkalder regelmæssigt interessenter og repræsentanter for organisationer og organer, der er aktive på kulturarvsområdet, herunder eksisterende tværnationale kulturelle netværk og relevante NGO'er, samt ungdomsorganisationer, til møder for at bistå Kommissionen i gennemførelsen af det europæiske år på EU-plan.

*Artikel 6***Internationalt samarbejde**

Kommissionen samarbejder i forbindelse med det europæiske år med kompetente internationale organisationer, navnlig Europarådet og UNESCO, og sikrer i den forbindelse synligheden af Unionens deltagelse.

Artikel 7

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

1. Ved gennemførelsen af tiltag, der finansieres i henhold til denne afgørelse, træffer Kommissionen passende foranstaltninger for at sikre, at Unionens finansielle interesser beskyttes gennem foranstaltninger til forebyggelse af svig, korruption og andre ulovlige aktiviteter, ved effektive kontroller og inspektioner og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, ved inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb samt efter omstændighederne ved administrative og finansielle sanktioner, der skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed og have afskrækkende virkning.
2. Kommissionen, eller dens befuldmægtigede, og Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol og inspektioner på stedet at kontrollere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, som har modtaget EU-midler i medfør af denne afgørelse.
3. Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) kan foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet i henhold til de bestemmelser og procedurer, der er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ⁽¹⁾ og i Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽²⁾, med henblik på at fastslå, om der er tale om svig, korruption eller andre ulovlige aktiviteter, der påvirker Unionens finansielle interesser i forbindelse med en tilkudsftale, en afgørelse om ydelse af tilskud eller en kontrakt, der finansieres under denne afgørelse.
4. Samarbejdsaftaler med tredjelande og internationale organisationer, kontrakter, tilkudsftaler og afgørelser om ydelse af tilskud, der hidrører fra gennemførelsen af denne afgørelse, skal indeholde bestemmelser, der udtrykkeligt giver Kommissionen, Revisionsretten og OLAF beføjelse til at foretage denne kontrol og disse undersøgelser i overensstemmelse med deres respektive kompetencer, jf. dog stk. 1, 2 og 3.

Artikel 8

Finansiering

Samfinansiering på EU-plan af aktiviteter til gennemførelse af det europæiske år skal være i overensstemmelse med de gældende regler for eksisterende programmer, såsom programmet Et Kreativt Europa, og ligge inden for de eksisterende muligheder for at fastlægge prioriteter på årlig eller flerårig basis. Hvor det er hensigtsmæssigt, kan andre programmer og politikker også støtte det europæiske år inden for rammerne af deres eksisterende retlige og finansielle bestemmelser.

Artikel 9

Budget

Finansieringsrammen for gennemførelsen af denne afgørelse i perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2018 er på 8 millioner EUR.

De årlige bevillinger godkendes af Europa-Parlamentet og Rådet inden for rammerne af den flerårige finansielle ramme.

Artikel 10

Overvågning og evaluering

Kommissionen forelægger senest den 31. december 2019 Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en rapport om gennemførelsen, resultaterne og den samlede evaluering af de initiativer, der er omhandlet i denne afgørelse. Rapporten skal indeholde idéer til yderligere fælles bestræbelser inden for kulturarvsområdet.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

*Artikel 11***Ikrafttræden**

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Strasbourg, den 17. maj 2017.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

C. ABELA

Formand

FÆLLES ERKLÆRING FRA EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

I henhold til afgørelsens artikel 9 er finansieringsrammen for gennemførelsen af det europæiske år for kulturarv (2018) fastsat til 8 millioner EUR. For at finansiere forberedelsen af det europæiske år for kulturarv vil 1 million EUR blive finansieret af eksisterende midler i 2017-budgettet. For så vidt angår 2018-budgettet vil 7 millioner EUR blive øremærket det europæiske år for kulturarv og blive synliggjort på en budgetpost. Heraf vil 3 millioner EUR komme fra de midler, der i øjeblikket er afsat til programmet Et Kreativt Europa, og 4 millioner EUR vil blive omprioriteret fra andre eksisterende midler, uden at de eksisterende margener tages i anvendelse og med forbehold af budgetmyndighedens beføjelser.

ERKLÆRING FRA KOMMISSIONEN

Kommissionen noterer sig medlovgivernes aftale om at indføre en finansieringsramme på 8 millioner EUR i artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om et europæisk år for kulturarv (2018). Kommissionen minder om, at budgetmyndigheden har beføjelse til at godkende beløbsrammen for bevillinger i det årlige budget i overensstemmelse med artikel 314 i TEUF.

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

INTERNATIONALE AFTALER

Meddelelse om ikrafttrædelsen af partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Cookøernes regering

Den Europæiske Union og Cookøerne undertegnede henholdsvis den 3. maj 2016 i Bruxelles og den 14. oktober 2016 i Avarua en partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri og den tilhørende gennemførelsesprotokol.

Den Europæiske Union meddelte den 28. februar 2017, at den havde afsluttet de interne procedurer, som er nødvendige for aftalens ikrafttrædelse. Cookøerne gav meddelelse den 10. maj 2017.

Aftalen trådte derfor i kraft den 10. maj 2017 i overensstemmelse med dens artikel 17.

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2017/865**af 11. maj 2017****om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 82, stk. 2, og artikel 83, stk. 1, sammenholdt med artikel 218, stk. 5,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionen deltog sammen med medlemsstaterne som observatør ved forhandlingerne om Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet («konventionen»), som blev vedtaget af Europarådets Ministerkomité den 7. april 2011. Konventionen blev åbnet for undertegnelse den 11. maj 2011.
- (2) I henhold til konventionens artikel 75 er den åben for Unionens undertegnelse.
- (3) Konventionen skaber en omfattende og mangesidet retlig ramme til beskyttelse af kvinder mod alle former for vold. Den sigter mod at forebygge, retsforfølge og udrydde vold mod kvinder og piger samt vold i hjemmet. Den omfatter en lang række foranstaltninger fra indsamling af data og oplysningsaktiviteter til retlige foranstaltninger med henblik på at gøre forskellige former for vold mod kvinder strafbare. Den omfatter foranstaltninger til beskyttelse af ofre og støttetjenester samt bekæmpelse af kønsbetinget vold i forbindelse med asyl og migration. Ved konventionen oprettes der en særlig overvågningsmekanisme, der skal sikre, at parterne effektivt gennemfører konventionens bestemmelser.
- (4) Undertegnelsen af konventionen på Unionens vegne vil bidrage til at skabe ligestilling mellem kvinder og mænd på alle områder, hvilket er blandt Unionens centrale mål og værdier, som skal afspejles i alle dens aktiviteter, jf. artikel 2 og 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), artikel 8 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og artikel 23 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Vold mod kvinder udgør en krænkelse af menneskerettighederne og en ekstrem form for diskrimination, der skyldes ulighed mellem kønnene, og den er med til at fastholde og forværre denne ulighed. Ved sit tilsagn om at gennemføre konventionen bekræfter Unionen sin vilje til at bekæmpe vold mod kvinder på dens område og globalt og styrker sin nuværende politiske indsats og den gældende materielle retlige ramme inden for den del af strafferetsplejen, der har særlig relevans for kvinder og piger.
- (5) Både Unionen og dens medlemsstater er kompetente på de områder, der er omfattet af konventionen.
- (6) Konventionen bør undertegnes på Unionens vegne, for så vidt angår spørgsmål, der falder inden for Unionens kompetence, for så vidt konventionen kan berøre fælles regler eller ændre deres rækkevidde. Dette vedrører navnlig visse bestemmelser i konventionen vedrørende retligt samarbejde i straffesager og bestemmelserne i konventionen vedrørende asyl og nonrefoulement. Medlemsstaterne bevarer deres kompetence, for så vidt konventionen ikke berører fælles regler eller ændrer deres rækkevidde.
- (7) Unionen har også enekompetence til at acceptere de forpligtelser, der er fastsat i konventionen, for så vidt angår dens egne institutioner og offentlige forvaltning.
- (8) Eftersom Unionens kompetence og medlemsstaternes kompetencer hænger sammen, bør Unionen blive part i konventionen sammen med dens medlemsstater, således at de sammen kan opfylde de forpligtelser, der er fastsat i konventionen, og på samordnet vis udøve de rettigheder, som den giver dem.

- (9) Denne afgørelse vedrører bestemmelserne i konventionen vedrørende retligt samarbejde i straffesager, for så vidt disse bestemmelser kan berøre fælles regler eller ændre deres rækkevidde. Den vedrører ikke artikel 60 og 61 i konventionen, som er omhandlet i en særskilt rådsafgørelse, der vil blive vedtaget parallelt med nærværende afgørelse.
- (10) Irland og Det Forenede Kongerige er bundet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU ⁽¹⁾ og 2011/93/EU ⁽²⁾ og deltager derfor i vedtagelsen af denne afgørelse.
- (11) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (12) Konventionen bør undertegnes —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Der gives herved bemyndigelse til undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, med forhold af indgåelse af konventionen ⁽³⁾.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges herved til at udpege den eller de personer, der er beføjet til at undertegne konventionen på Unionens vegne.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. maj 2017.

På Rådets vegne
R. GALDES
Formand

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor, og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA (EUT L 101 af 15.4.2011, s. 1)

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/93/EU af 13. december 2011 om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2004/68/RIA (EUT L 335 af 17.12.2011, s. 1).

⁽³⁾ Teksten til konventionen vil blive offentliggjort sammen med afgørelsen om dens indgåelse.

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2017/866**af 11. maj 2017****om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, for så vidt angår asyl og nonrefoulement**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 78, stk. 2, sammenholdt med artikel 218, stk. 5,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionen deltog sammen med medlemsstaterne som observatør ved forhandlingerne om Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (»konventionen«), som blev vedtaget af Europarådets Ministerkomité den 7. april 2011. Konventionen blev åbnet for undertegnelse den 11. maj 2011.
- (2) I henhold til konventionens artikel 75 er den åben for Unionens undertegnelse.
- (3) Konventionen skaber en omfattende og mangesidet retlig ramme til beskyttelse af kvinder mod alle former for vold. Den sigter mod at forebygge, retsforfølge og udrydde vold mod kvinder og piger samt vold i hjemmet. Den omfatter en lang række foranstaltninger fra indsamling af data og oplysningsaktiviteter til retlige foranstaltninger med henblik på at gøre forskellige former for vold mod kvinder strafbare. Den omfatter foranstaltninger til beskyttelse af ofre og støttetjenester samt bekæmpelse af kønsbetinget vold i forbindelse med asyl og migration. Ved konventionen oprettes der en særlig overvågningsmekanisme, der skal sikre, at parterne effektivt gennemfører konventionens bestemmelser.
- (4) Undertegnelsen af konventionen på Unionens vegne vil bidrage til at skabe ligestilling mellem kvinder og mænd på alle områder, hvilket er blandt Unionens centrale mål og værdier, som skal afspejles i alle dens aktiviteter, jf. artikel 2 og 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), artikel 8 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og artikel 23 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Vold mod kvinder udgør en krænkelse af menneskerettighederne og en ekstrem form for diskrimination, der skyldes ulighed mellem kønnene, og den er med til at fastholde og forværre denne ulighed. Ved sit tilsagn om at gennemføre konventionen bekræfter Unionen sin vilje til at bekæmpe vold mod kvinder på dens område og globalt og styrker sin nuværende politiske indsats og den gældende materielle retlige ramme inden for den del af strafferetsplejen, der har særlig relevans for kvinder og piger.
- (5) Både Unionen og dens medlemsstater er kompetente på de områder, der er omfattet af konventionen.
- (6) Konventionen bør undertegnes på Unionens vegne, for så vidt angår spørgsmål, der falder inden for Unionens kompetence, for så vidt konventionen kan berøre fælles regler eller ændre deres rækkevidde. Dette vedrører navnlig visse bestemmelser i konventionen vedrørende retligt samarbejde i straffesager og bestemmelserne i konventionen vedrørende asyl og nonrefoulement. Medlemsstaterne bevarer deres kompetence, for så vidt konventionen ikke berører fælles regler eller ændrer deres rækkevidde.
- (7) Unionen har også enekompetence til at acceptere de forpligtelser, der er fastsat i konventionen, for så vidt angår dens egne institutioner og offentlige forvaltning.
- (8) Eftersom Unionens kompetence og medlemsstaternes kompetencer hænger sammen, bør Unionen blive part i konventionen sammen med dens medlemsstater, således at de sammen kan opfylde de forpligtelser, der er fastsat i konventionen, og på samordnet vis udøve de rettigheder, som den giver dem.

- (9) Denne afgørelse vedrører kun artikel 60 og 61 i konventionen. Den vedrører ikke bestemmelserne i konventionen vedrørende retligt samarbejde i straffesager, som er omhandlet i en særskilt rådsafgørelse, der vil blive vedtaget parallelt med nærværende afgørelse.
- (10) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager disse medlemsstater ikke i vedtagelsen af denne afgørelse.
- (11) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (12) Konventionen bør undertegnes —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Der gives herved bemyndigelse til undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, for så vidt angår asyl og nonrefoulement, med forhold af indgåelse af konventionen ⁽¹⁾.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges herved til at udpege den eller de personer, der er beføjet til at undertegne konventionen på Unionens vegne.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. maj 2017.

På Rådets vegne
R. GALDES
Formand

⁽¹⁾ Teksten til konventionen vil blive offentliggjort sammen med afgørelsen om dens indgåelse.

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2017/867

af 7. februar 2017

om kategorier af aftaler, der skal beskyttes i forbindelse med en delvis overførsel af ejendom i henhold til artikel 76 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 ⁽¹⁾, særlig artikel 76, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Direktiv 2014/59/EU pålægger medlemsstaterne at sikre, at visse kategorier af aftaler beskyttes i forbindelse med delvis overførsel af aktiver, rettigheder og forpligtelser tilhørende et institut under afvikling. Den samme beskyttelse er påkrævet, når en afviklingsmyndighed med tvang ændrer vilkårene for en kontrakt, som det institut, der er under afvikling, er part i. Formålet med denne beskyttelse er, når der er foretaget en delvis overførsel eller en kontraktændring, at forhindre adskillelse af aktiver, rettigheder og forpligtelser, som er knyttet sammen i kraft af disse aftaler.
- (2) For at sikre en korrekt anvendelse af denne beskyttelse er det nødvendigt at indkredse præcist, hvilke typer af aftaler der er omfattet af hver af de kategorier, der er fastsat i direktiv 2014/59/EU. Den mest hensigtsmæssige metode til denne indkredsning er at fastsætte detaljerede bestemmelser og definitioner i tillæg til dem, der er fastsat i direktiv 2014/59/EU. Dette er at foretrække fremfor at fastlægge en liste over bestemte aftaler, som kan indgås i henhold til medlemsstaternes forskellige nationale lovgivninger, da en sådan liste ville være vanskelig at fuldstændiggøre og ville skulle ajourføres løbende. Således bør denne forordning præcisere, og om nødvendigt begrænse, anvendelsesområdet for de forskellige former for beskyttelse, der er fastsat i direktiv 2014/59/EU for hver kategori af aftaler.
- (3) De forskellige kategorier af aftaler, der er fastsat i artikel 76, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU, er præciseret i forskellig grad: Nogle kategorier er specificeret fuldt ud, mens andre er fastlagt i mere vage termer. Derudover henviser nogle kategorier til én type af kontraktligt forhold og forpligtelse eller til en begrænset række kontraktlige forhold og forpligtelser, mens andre dækker et større antal og et åbent felt af kontraktlige forpligtelser, transaktioner og forhold. Sidstnævnte kategorier kan potentielt omfatte alle retlige og kontraktlige forhold mellem et institut og en eller flere af dets modparter. Hvis disse kategorier af aftaler skulle beskyttes fuldstændigt, kunne det blive vanskeligt for afviklingsmyndigheder at gennemføre delvise overførsler, hvis det overhovedet kunne lade sig gøre. Det er derfor på sin plads at undgå en overdreven beskyttelse, som potentielt kunne udbredes til alle aktiver, rettigheder og forpligtelser mellem et institut og dets modparter.
- (4) Nogle kategorier af beskyttede aftaler er defineret mere bredt i direktiv 2014/59/EU. For at øge sikkerheden for så vidt angår anvendelsesområdet, navnlig i forbindelse med sikkerhedsforanstaltninger, modregnings- og nettingaftaler og aftaler om struktureret finansiering, bør disse kategorier specificeres yderligere. Nærværende delegerede forordning bør ikke forhindre afviklingsmyndighederne i — i forbindelse med delvise overførsler — yderligere at præcisere de typer modregnings- og nettingaftaler, der skal beskyttes i forbindelse med individuelle

⁽¹⁾ EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190.

delvis overførsler, hvis det anerkendes, at aftalerne i henhold til de gældende tilsynsregler har et risikoreducerende formål, og hvis beskyttelsen, navnlig ved ikke at give mulighed for adskillelse, er en betingelse for denne anerkendelse. Afviklingsmyndighederne bør kunne træffe afgørelse om sådan udvidet beskyttelse i individuelle afviklingssager.

- (5) Instituttets modparter kan enes om en såkaldt »catch-all«- eller »sweep-up«-modregningsaftale, der omfatter enhver form for rettigheder og forpligtelser mellem parterne. Som følge af denne type aftale ville alle forpligtelser mellem parterne være beskyttet mod at blive adskilt fra hinanden. Dette ville gøre en delvis overførsel for så vidt angår denne modpart uhåndterbar og ville overordnet set bringe anvendeligheden af hele dette værktøj i fare, idet afviklingsmyndighederne muligvis ikke engang ville være i stand til at skelne mellem, hvilke forpligtelser der er eller ikke er omfattet af disse aftaler. Det bør i så fald præciseres yderligere, at »catch-all«- eller »sweep-up«-netting- og modregningsaftaler omfattende enhver form for aktiver, rettigheder og forpligtelser mellem parterne, ikke bør kunne betragtes som beskyttede aftaler.
- (6) I henhold til artikel 80 i direktiv 2014/59/EU bør en eventuel begrænsning af definitionerne af beskyttede aftaler i henhold til artikel 76, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU ikke påvirke anvendelsen af betalings-, clearing- og afregningssystemer, i det omfang disse systemer er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF ⁽¹⁾. Afviklingsmyndigheder bør derfor være forpligtet til at beskytte alle typer af aftaler, der henvises til i artikel 76, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU, som er knyttet til en modparts aktivitet som central modpart. Dette omfatter, men behøver ikke være begrænset til, den aktivitet, der er omfattet af en misligholdelsesfond i henhold til artikel 42 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 ⁽²⁾.
- (7) Det samme gælder aktiver, rettigheder og forpligtelser i forbindelse med betalingssystemer eller værdipapirafviklingssystemer. Da nettingaftaler, som er omfattet af direktiv 98/26/EF, er beskyttet ved insolvens, bør de af hensyn til overensstemmelsen også være beskyttet i henhold til artikel 76 i direktiv 2014/59/EU. Det er imidlertid hensigtsmæssigt at udvide omfanget af beskyttelsen i henhold til nævnte direktivs artikel 76, stk. 2, til alle aftaler med betalingssystemer eller værdipapirafviklingssystemer og, hvor dette er relevant, de dertil hørende aktiviteter.
- (8) Behovet for at præcisere omfanget af den aftale, der i visse tilfælde har fordel af sikkerhedsforanstaltninger i henhold til artikel 76, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU, bør generelt set ikke forhindre afviklingsmyndigheder i at beskytte nogen kategorier af aftaler, som kan indbefattes i en af kategorierne i nævnte artikel, og som i forbindelse med insolvensbehandling er beskyttet mod adskillelse af aktiver, rettigheder og forpligtelser, der hører ind under disse aftaler i henhold til den nationale insolvenslovgivning, herunder gennemførelsen i national lovgivning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF ⁽³⁾. Det er tilfældet, hvis en kreditor stadig har fordel af de rettigheder, der følger af aftalen, medmindre hele transaktionen er erklæret ugyldig i henhold til den nationale insolvenslovgivning. Dette gælder navnlig sikkerhedsforanstaltninger samt modregnings- og nettingaftaler, der er beskyttet i henhold til national insolvenslovgivning —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Definitioner

Ved anvendelsen af denne forordning gælder definitionerne i direktiv 2014/59/EU. I denne delegerede forordning forstås endvidere ved:

- 1) »securitisering«: securitisering som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 61), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽⁴⁾
- 2) »aftaler om netting« som defineret i artikel 295 i forordning (EU) nr. 575/2013.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer (EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 om sanering og likvidation af kreditinstitutter (EFT L 125 af 5.5.2001, s. 15).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

Artikel 2

Betingelser vedrørende sikkerhedsforanstaltninger, herunder værdipapirfinansieringstransaktioner

Sikkerhedsforanstaltninger i henhold til artikel 76, stk. 2, litra a), i direktiv 2014/59/EU omfatter følgende:

- 1) aftaler, der fastsætter kautioner, personlig sikkerhedsstillelse (»personal securities«) og garantier
- 2) panterrettigheder og andre tinglige sikkerhedsrettigheder
- 3) værdipapirudlånstransaktioner, som ikke indebærer overførsel af det fulde ejerskab af sikkerhedsstillelsen, og som medfører, at den ene part (långiveren) udlåner værdipapirer til den anden part (låntageren) mod et gebyr eller rentebetaling, og i forbindelse med hvilke låntageren stiller sikkerhed til långiver i hele lånets løbetid.

Sikkerhedsforanstaltninger kan kun betegnes som sikkerhedsforanstaltninger i henhold til artikel 76, stk. 2, litra a), i direktiv 2014/59/EU, hvis de rettigheder eller aktiver, som sikkerhedsforanstaltningen er knyttet til eller ville være knyttet til efter forekomsten af en fyldestgørelsesgrund, er tilstrækkeligt identificeret eller identificerbare i henhold til aftalens vilkår og gældende national lovgivning.

Artikel 3

Betingelser vedrørende modregningsaftaler

1. Modregningsaftaler, der indgås mellem et institut og en enkelt modpart, kan betegnes som modregningsaftaler som omhandlet i artikel 76, stk. 2, litra c), i direktiv 2014/59/EU, hvis de vedrører rettigheder og forpligtelser, der følger af finansielle kontrakter eller derivater.
2. Modregningsaftaler, der indgås mellem et institut og en eller flere modparter, kan betegnes som modregningsaftaler som omhandlet i artikel 76, stk. 2, litra c), i direktiv 2014/59/EU under en af følgende omstændigheder:
  - a) hvis aftalerne er knyttet til modpartens aktivitet som central modpart, navnlig for så vidt angår aktiviteter, der er omfattet af en misligholdelsesfond som omhandlet i artikel 42 i forordning (EU) nr. 648/2012
  - b) hvis aftalerne vedrører rettigheder og forpligtelser over for systemer som defineret i artikel 2, litra a), i direktiv 98/26/EF eller andre betalingssystemer eller værdipapirafviklingssystemer og er knyttet til deres aktivitet som betalingssystemer eller værdipapirafviklingssystemer.
3. Afviklingsmyndigheder kan i individuelle tilfælde bestemme, at modregningsaftaler, der indgås mellem et institut og en eller flere modparter, i det omfang de vedrører andre typer af rettigheder og forpligtelser end dem, der er omhandlet i stk. 1 og 2, kan betegnes som modregningsaftaler i henhold til artikel 76, stk. 2, litra c), i direktiv 2014/59/EU, hvis det anerkendes, at aftalerne i henhold til de gældende tilsynsregler har et risikoreducerende formål, og hvis beskyttelsen, navnlig ved ikke at give mulighed for adskillelse, er en betingelse for denne anerkendelse.

Artikel 4

Betingelser vedrørende nettingaftaler

1. Nettingaftaler, der indgås mellem instituttet og en enkelt modpart, kan betegnes som nettingaftaler i henhold til artikel 76, stk. 2, litra d), i direktiv 2014/59/EU, hvis de vedrører rettigheder og forpligtelser, der følger af finansielle kontrakter eller derivater.
2. Nettingaftaler, der indgås mellem et institut og en eller flere modparter, kan betegnes som nettingaftaler i henhold til artikel 76, stk. 2, litra d), i direktiv 2014/59/EU under en af følgende omstændigheder:
  - a) hvis aftalerne er knyttet til modpartens aktivitet som central modpart, navnlig for så vidt angår aktiviteter, der er omfattet af en misligholdelsesfond som omhandlet i artikel 42 i forordning (EU) nr. 648/2012
  - b) hvis aftalerne vedrører rettigheder og forpligtelser over for systemer som defineret i artikel 2, litra a), i direktiv 98/26/EF eller andre betalingssystemer eller værdipapirafviklingssystemer og er knyttet til deres aktivitet som betalingssystemer eller værdipapirafviklingssystemer.

3. Afviklingsmyndigheder kan i individuelle tilfælde bestemme, at nettingaftaler, der indgås mellem et institut og en eller flere modparter, kan betegnes som nettingaftaler i henhold til artikel 76, stk. 2, litra d), i direktiv 2014/59/EU, hvis det anerkendes, at aftalerne i henhold til de gældende tilsynsregler har et risikoreducerende formål, og hvis beskyttelsen, navnlig ved ikke at give mulighed for adskillelse, er en betingelse for denne anerkendelse.

Artikel 5

Generelle betingelser for sikkerhedsforanstaltninger, modregnings- og nettingaftaler samt aftaler om struktureret finansiering

1. Artikel 2, 3 og 4 berører ikke afviklingsmyndighedernes beføjelser til:
  - a) at beskytte enhver form for aftale, som kan indbefattes i en af kategorierne i artikel 76, stk. 2, litra a), c), d), og f), i direktiv 2014/59/EU, og som under normal insolvensbehandling er beskyttet mod en midlertidig eller tidsbegrænset adskillelse, suspension eller annullering af aktiver, rettigheder og forpligtelser, der hører ind under disse aftaler i henhold til den nationale insolvenslovgivning, herunder gennemførelsen i national lovgivning af direktiv 2001/24/EF
  - b) at beskytte enhver form for aftale, som ikke er omfattet af artikel 76, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU, og som under normal insolvensbehandling er beskyttet mod en midlertidig eller tidsbegrænset adskillelse, suspension eller annullering af aktiver, rettigheder og forpligtelser, der hører ind under disse aftaler i henhold til den nationale insolvenslovgivning, herunder gennemførelsen i national lovgivning af direktiv 2001/24/EF.
2. Afviklingsmyndigheder kan fra beskyttelsen i artikel 76, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU i individuelle tilfælde udelukke sikkerhedsforanstaltninger eller modregnings- og nettingaftaler, som vedrører kontrakter indeholdende vilkår, som i tilfælde af en modparts misligholdelse giver en ikkemisligholdende modpart lov til kun at foretage begrænsede betalinger eller ingen betalinger overhovedet til misligholderens bo, selv om misligholderen er nettokreditor.

Artikel 6

Betingelser vedrørende aftaler om struktureret finansiering, herunder securitiseringer og instrumenter, der anvendes til hedgingformål

1. Aftaler om struktureret finansiering i henhold til artikel 76, stk. 2, litra f), i direktiv 2014/59/EU omfatter følgende:
  - a) securitiseringer, for hvilke det gælder, at de underliggende eksponeringer er opdelt i trancher og gennem overdragelse af den fuldstændige ejendomsret er overført fra det eksponeringsleverende instituts balance til det institut eller den enhed, der er under afvikling (securitiseringer, der er genstand for et egentligt salg (»true sale«))
  - b) securitiseringer i form af kontraktlige instrumenter, hvor de underliggende aktiver fortsat balanceføres i det institut eller den enhed, der er under afvikling (»syntetisk securitisering«).

I forbindelse med »true sale«-securitisering betragtes enhver rolle for det eksponeringsleverende institut i strukturen, herunder forvaltning af lånene samt tilvejebringelse af risikobeskyttelse eller likviditet, som en forpligtelse, der indgår i aftalerne om struktureret finansiering.

I forbindelse med syntetisk securitisering betragtes sikkerhedsrettigheden kun som en ret, der indgår i aftalerne om struktureret finansiering, hvis den er knyttet til bestemte og tilstrækkeligt identificerede aktiver eller kan fastslås i henhold til aftalens vilkår og gældende national lovgivning.

2. Aftaler, der udgør en securitiseringsstruktur, som omfatter gensidige forhold mellem eksponeringsleverende institutter, udstedere, trustees, administrationsselskaber, likviditetsforvaltere samt swap- og kreditbeskyttelsesmodparter, anses for at høre ind under aftaler om struktureret finansiering, hvis disse gensidige forhold er direkte knyttet til de underliggende aktiver og de betalinger, der på grundlag af provenuet fra disse aktiver skal foretages til indehaverne af de strukturerede instrumenter. Disse gensidige forhold omfatter forpligtelser og rettigheder knyttet til de underliggende aktiver, forpligtelser knyttet til de udstedte instrumenter, og sikkerhedsforanstaltninger, herunder derivattransaktioner, som er nødvendige for at opretholde betalingsstrømmene i forbindelse med disse forpligtelser.

3. Stk. 2 berører ikke afviklingsmyndighedens beføjelse til fra sag til sag og under hensyntagen til den konkrete udformning af aftalen om struktureret finansiering i henhold til artikel 76, stk. 2, litra f), i direktiv 2014/59/EU at træffe afgørelse om, at andre aftaler mellem parterne, jf. stk. 2, som f.eks. aftaler om forvaltning af lån, der ikke er direkte knyttet til de underliggende aktiver og de betalinger, der skal foretages, indgår i en sådan aftale om struktureret finansiering.

*Artikel 7***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. februar 2017.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNKER

Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2017/868**af 19. maj 2017****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om nærmere bestemmelser for anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguayrunden kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.
- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. maj 2017.

*På Kommissionens vegne**For formanden*

Jerzy PLEWA

Generaldirektør

Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af
Landdistrikter⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	MA	119,1
	TN	158,2
	TR	94,0
	ZZ	123,8
0709 93 10	TR	131,2
	ZZ	131,2
0805 10 22, 0805 10 24, 0805 10 28	EG	58,9
	MA	58,6
	TR	41,8
	ZA	88,5
	ZZ	62,0
0805 50 10	AR	123,2
	TR	65,0
	ZA	207,1
	ZZ	131,8
0808 10 80	AR	94,0
	BR	115,9
	CL	126,4
	CN	145,5
	NZ	158,4
	US	107,1
	ZA	100,2
	ZZ	121,1

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1106/2012 af 27. november 2012 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 471/2009 om fællesskabsstatistikker over varehandelen med tredjelandslande for så vidt angår ajourføring af den statistiske lande- og områdefortegnelse (EUT L 328 af 28.11.2012, s. 7). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE (EU, Euratom) 2017/869

af 16. maj 2017

om udnævnelse af et medlem af Revisionsretten

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 286, stk. 2,
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 106A,
under henvisning til indstilling fra Ungarn,
under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Tjenesteperioden for Szabolcs FAZAKAS udløb den 6. maj 2016.
- (2) Der bør derfor foretages en nyudnævnelse —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Ildikó GÁLL-PELCZ udnævnes til medlem af Revisionsretten for perioden fra den 1. september 2017 til den 31. august 2023.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. maj 2017.

På Rådets vegne

L. GRECH

Formand

⁽¹⁾ Udtalelse af 27.4.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Kommissionens forordning (EU) 2017/693 af 7. april 2017 om ændring af bilag II, III og V til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 for så vidt angår maksimalgrænseværdierne for bitertanol, chlormequat og tebufenpyrad i eller på visse produkter

(Den Europæiske Unions Tidende L 101 af 13. april 2017)

Bilaget, side 12, punkt 1b), tabellen vedrørende chlormequat i bilag II til forordning (EF) nr. 396/2005, kodenummer 1030000 til 1030990:

I stedet for:

»1030000	Fugleæg	0,01 (*)«
1030010	Kyllinger	
1030020	Ænder	
1030030	Gæs	
1030040	Vagtler	
1030990	Andet	

læses:

»1030000	Fugleæg	0,1«
1030010	Kyllinger	
1030020	Ænder	
1030030	Gæs	
1030040	Vagtler	
1030990	Andet	

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA